

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ■ ♪ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה ■
מקרא-key:	

בבא מציעא-השואל את הפרה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
הזבל של בעל הבית ואין לשוכר אלא היוצא מן התנור ומן הכירים בלבד.												■	קב.	
במאי עסקינן?												^	קב.	
אילימא בחצר דאגיר ליה לשוכר, ותורי דשוכר												!	קב.	
אמאי של בעל הבית?												ז	קב.	
אלא בחצר דלא אגירא לשוכר, ותורי דמשכיר												!	קב.	
פשיטא												ז	קב.	
לא צריכא, בחצר דמשכיר, ותורי דאתו מעלמא קמו בה.												!	◇	קב.
מסייע ליה לרבי יוסי ברבי חנינא												■	קב.	
חצרו של אדם קונה לו שלא מדעתו.	דאמר רבי יוסי ברבי חנינא:											■ ■	◇	קב.
אם אמר כל מציאות שיבאו לתוכו היום תקנה לי חצרי - לא אמר כלום.	מיתיבי:											ז	◇	קב.
ואם איתא להא דאמר רבי יוסי ברבי חנינא:												ז	קב.	
חצרו של אדם קונה לו שלא מדעתו	[רבי יוסי ברבי חנינא]											■ ז	קב.	
אמאי לא אמר כלום?												ז	קב.	
הכא במאי עסקינן - בחצר שאינה משתמרת.												!	◇	קב.
אי הכי, אימא סיפא:												ז	קב.	
יצא לו שם מציאה בעיר - דבריו קיימין.	[סיפא]											■ ז	◇	קב.
ואי בחצר שאינה משתמרת כי יצא לו שם מציאה בעיר מאי הוי?												ז	קב.	
כיון דיצא לו שם מציאה בעיר - מיבדל בדילי אינשי מינה, והויא לה כחצר המשתמרת.												!	◇	קב.
זבל היוצא מן התנור ומן הכירים והקולט מן האויר - הרי הוא שלו, ושברפת ושבחצר - של בעל הבית.	מיתיבי:											■ ז	◇	קב.
ואם איתא להא דרבי יוסי ברבי חנינא												ז	קב.	
דאמר: חצרו של אדם קונה לו שלא מדעתו	דאמר: רבי יוסי ברבי חנינא											■ ז	קב.	
קולט מאויר אמאי הרי הוא שלו? אויר חצרו הוא												ז	קב.	
במדביק כלי בשולי פרה.	אביי:											!	◇	קב.
אויר שאין סופו לנוח לאו כמונח דמי.	רבא:											!	◇	קב.
ומי פשיטא ליה לרבא? והא מיבעי בעי לה												ז	קב.	
זרק ארנקי בפתח זה ויצאתה בפתח זה, מהו? אויר שאין סופו לנוח כמונח דמי, או לאו כמונח דמי?	דבעי רבא:											^ ז	◇	קב.
התם לא מיפסק ולא מידי, הכא מיפסק כלי.												!	◇	קב.
ושברפת ושבחצר הרי אלו של בעל הבית.												■	◇	קב.
תרתיה?												ז	קב.	

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא מציעא-השואל את הפרה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הכי קאמר: ושברפת שבחצר הרי אלו של בעל הבית.	אביי:											⊖	קב.
זאת אומרת, המשכיר חצירו סתם - לא השכיר רפת שבה.	רב אשי:											⊖	קב.
יוני שובך ויוני עלייה חייבות בשילוח, ואסורות בגזל מפני דרכי שלום.	מיתיבי:											⊖	קב.
ואם איתא להא דאמר רבי יוסי ברבי חנינא:												⊖	קב.
חצרו של אדם קונה לו שלא מדעתו	[רבי יוסי ברבי חנינא]											⊖	קב.
קרי כאן (דברים כ"ב) כי יקרא - פרט למזומן												⊖	קב.
ביצה ביציאת רובה הוא דאחייבה לה בשילוח, ומיקנא לא קניא עד דנפלה לחצרו. וכי קתני חייבות בשילוח - מקמי דתיפול לחצרו.	רבא:											⊖	קב.
אי הכי, אמאי אסורות משום גזל?												⊖	קב.
אאמן.												⊖	קב.
ואיבעית אימא: לעולם אביצים, ומדנפיק רובה דעתיה עילוה.												⊖	קב.
אסור לזכות בביצים כל זמן שהאם רובצת עליהם, שנאמר (דברים כ"ב) שלח תשלח את האם, והדר, את הבנים תקח לך	והשתא דאמר רב יהודה אמר רב:											⊖	קב.
אפילו תימא דנפלה לה לחצרו, כל היכא דאיהו מצי זכי ליה - חצרו זכיא ליה, וכל היכא דאיהו לא מצי זכי ליה - חצרו נמי לא זכיא ליה.												⊖	קב.
אי הכי, אסורות בגזל מפני דרכי שלום? אי דשלחה - גזל מעליא הוא, אי דלא שלחה - הא בעי שלוחה												⊖	קב.
בקטן דלאו בר שילוח הוא.												⊖	קב.
קטן בר דרכי שלום הוא?												⊖	קב.
הכי קאמר: אביו של קטן חייב להחזיר לו מפני דרכי שלום.												⊖	קב.
המשכיר בית לחבירו לשנה, נתעברה השנה - נתעברה לשוכר. השכיר לו לחדשים, נתעברה השנה - נתעברה למשכיר.												⊖	קב.
מעשה בציפורי באחד ששכר מרחץ מחבירו בשנים עשר זהב לשנה, מדינר זהב לחדש, ובא מעשה לפני רבן שמעון בן גמליאל ולפני רבי יוסי												⊖	קב.
יחלוקו את החדש העיבור.	ואמרו: [רבן שמעון בן גמליאל ולפני רבי יוסי]											⊖	קב:
מעשה לסתור?												⊖	קב:
ואם אמר לו: בשנים עשר זהובים לשנה מדינר זהב לחדש - יחלוקו. ומעשה נמי בציפורי, באחד ששכר מרחץ מחבירו בשנים עשר זהובים לשנה מדינר זהב לחדש, ובא מעשה לפני רבן שמעון בן גמליאל ולפני רבי יוסי, ואמרו: יחלוקו את החדש העיבור.	חסורי מחסרא והכי קתני:											⊖	קב:
אי הואי התם הוה יהיבנא ליה כוליה למשכיר.	רב:											⊖	קב:
מאי קא משמע לן - תפוס לשון אחרון, הא אמר רב חדא זימנא												⊖	קב:
אסתירא מאה מעי - מאה מעי, מאה מעי אסתירא - אסתירא.	דאמר רב הונא: אמרי בי רב:											⊖	קב:
אי מהתם הוה אמינא: פרושי קא מפרש, קמשמע לן.												⊖	קב:
בבא באמצע חדש עסקינן. אבל בא בתחלת חדש - כוליה למשכיר, בא בסוף חדש - כוליה לשוכר.	שמואל:											⊖	קב:
מי אמר שמואל לא אמרינן תפוס לשון אחרון?												⊖	קב:
כור בשלשים אני מוכר לך - יכול לחזור בו אפילו בסאה אחרונה. כור בשלשים, סאה בסלע אני מוכר לך - ראשון ראשון קנה	והא רב ושמואל דאמרי תרויהו:											⊖	קב:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof ■
מקרא-key:	

בבא מציעא-השואל את הפרה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
התם טעמא מאי - משום דתפיס, הכא נמי קא תפיס.												◇	קב:
קרקע בחזקת בעליה קיימת.	רב נחמן:											◇	קב:
מאי קא משמע לן - תפוס לשון אחרון, היינו דרב												⋈	קב:
אף על גב דאפיך מיפך.												!	קב:
שוכר אמר נתתי, ומשכיר אמר לא נטלתי, על מי להביא ראיה?	בעו מיניה מרבי ינאי:											◇	קב:
אימת? אי בתוך זמנו - תנינא, אי לאחר זמנו - תנינא.												⋈	קב:
מת האב בתוך שלשים יום - בחזקת שלא נפדה עד שיביא ראיה שנפדה, לאחר שלשים יום - בחזקת שנפדה עד שיאמרו לו שלא נפדה.	דתנן:											⋈	קב:
לא צריכא, ביומא דמשלם זמניה. מי עביד איניש דפרע ביומא דמשלם זמניה, או לא?												!	קב:
שכיר בזמנו נשבע ונטול.	אמר להו רבי יוחנן: תניתוה:											◇	קב.
שכיר הוא דרמו רבנן שבועה עליה, משום דבעל הבית טרוד בפועליו. אבל הכא - שוכר מהימן בשבועה.												!	קב.
האי מאן דאוגר ליה ביתא לחבריה לעשר שנין, וכתב ליה שטרא, ואמר ליה: נקיטת חמש שנין - מהימן.	רבא אמר רב נחמן:											◇	קב.
אלא מעתה אוזפיה מאה זוזי בשטרא, ואמר ליה פרעתיך פלגא - הכי נמי דמהימן?	רב אחא מדפתי לרבינא:											⋈	קב.
הכי השתא? התם - שטר לגוביינא קאי, אם איתא דפרעיה - איבעי ליה למכתבא אגביה, אי נמי מיכתב עליה תברא. אבל הכא, אמר ליה: האי דכתיבי לך שטרא - כי היכי דלא תחזק עליה.	אמר ליה: [רבינא]											!	קב.
שואל אדם בטובו לעולם.	רב נחמן:											◇	קב.
והוא דקני מיניה.	רב מרי ברה דבת שמואל:											◇	קב.
ומהדר ליה קתיה.	רב מרי בריה דרב אשי:											◇	קב.
האי מאן דאמר ליה לחבריה: אושלן מרא למירפק ביה האי פרדיסא - רפיק ביה ההוא פרדיסא. פרדיסא - רפיק ביה כל פרדיסא דבעי, פרדיסי - רפיק ואזיל כל פרדיסי דאית ליה, ומהדר ליה קתיה.	רבא:											◇	קב.
האי מאן דאמר ליה לחבריה אושלן האי גרגותא ונפלה - לא בני לה, גרגותא ונפלה - בני לה. בי גרגותא - כרי ואזיל כמה גרגותי בארעיה עד דמתרמי ליה. וצריך למיקני מיניה.	רב פפא:											◇	קב.
המשכיר בית לחבירו ונפל - חייב להעמיד לו בית. היה קטן - לא יעשנו גדול, גדול - לא יעשנו קטן, אחד - לא יעשנו שנים, שנים - לא יעשנו אחד. לא יפחות מן החלונות ולא יוסיף עליהם, - אלא מדעת שניהם.												■	קב.
היכי דמי?												◇	קב.
אי דאמר ליה בית זה												!	קב.
נפל אזל ליה												⋈	קב.
אי דאמר ליה בית סתם												!	קב.
אחד אמאי לא יעשנו שנים, קטן אמאי לא יעשנו גדול?												⋈	קב.
דאמר ליה: בית שאני משכיר לך מדת ארכו כך וכך.	ריש לקיש:											!	קב.
אי הכי, מאי למימרא?												⋈	קב.
דאמר ליה בית כזה אני משכיר לך.	אלא, כי אתא רבין אמר ריש לקיש:											!	קב.
ואכתי מאי למימרא?												⋈	קב.
לא צריכא דקאי אגודא דנהרא. מהו דתימא: מאי כזה - דקאי אגודא דנהרא, קא משמע לן.												!	קב.

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת < story-מעשה O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא ז question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
מקרא-key:	

בבא מציעא-השואל את הפרה	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ
מימרא		◊
הדרן עלך השואל		

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

בבא מציעא-המקבל שדה מחברו		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קב	קג
המקבל שדה מחברו, מקום שנהגו לקצור - יקצור, לעקור - יעקור, לחרוש אחריו - יחרוש, הכל כמנהג המדינה.														■
כשם שחולקין בתבואה כך חולקין בתבן ובקש, כשם שחולקין בין כך חולקין בזמורות ובקנים, ושניהם מספקין את הקנים.														■
מקום שנהגו לקצור - אינו רשאי לעקור, לעקור - אינו רשאי לקצור, ושניהם מעכבין זה על זה.	תנא:													◇
לקצור אינו רשאי לעקור, האי אמר: בעינא דתתבן לי ארעאי והאי אמר: לא מצינא.														■
לעקור אינו רשאי לקצור, האי אמר: בעינא דתינקר ארעאי, והאי אמר: בעינא תיבנא.														■
ושניהם מעכבין זה על זה														◇
למה לי?														⋈
מה טעם קאמר מה טעם לקצור אינו רשאי לעקור, לעקור אינו רשאי לקצור - משום דשניהם מעכבין זה על זה.														◇
לחרוש אחריו יחרש.														■
פשיטא														⋈
לא צריכא, באתרא דלא מנכשי, ואזל איהו ונכיש. מהו דתימא, אמר ליה: האי דנכישנא - אדעתא דלא כריבנא לה, קא משמע לן דאיבעי ליה לפרושי ליה.														◇
הכל כמנהג המדינה.														■
הכל לאתויי מאי?														^
לאתויי הא דתנו רבנן:														!
מקום שנהגו להשכיר אילנות על גבי קרקע - משכירין, מקום שאין נהגו להשכיר - אין משכירין.	[תנו רבנן]													◇
מקום שנהגו להשכיר משכירין														■
פשיטא														⋈
לא צריכא, דכולי עלמא יהבי בתילתא ואזל איהו ויהביה בריבעא. מהו דתימא, דאמר ליה: האי דבצרי לך - אדעתא דלא יתבנא לך באילנות, קא משמע לן דאיבעי ליה לפרושי ליה.														!
מקום שנהגו שלא להשכיר אין משכירין.														■
פשיטא														⋈
לא צריכא, דכולי עלמא מקבלי בריבעא, ואזל איהו וקיבלה בתילתא. מהו דתימא, אמר ליה: האי דטפאי לך - אדעתא דיהבת לי באילנות, קא משמע לן דאיבעי ליה לפרושי ליה.														!
כשם שחולקין בתבואה כך חולקין בתבן ובקש.														■
בבבל נהיגו דלא יהיבי תיבנא לאריסא.	רב יוסף:													◇
למאי נפקא מינה?														⋈
דאי איכא איניש דיהיב - עין יפה הוא, ולא גמרינן מינה.														!
בוכרא וטפתא וארכבתא וקני דחורא - דבעל הבית, וחזרא גופיה דאריסא. כללא דמילתא: כל עיקר בלמא - דבעל הבית, נטירתא יתירתא - דאריסא.	רב יוסף:													◇
מרא וביילא ודוולא וזרנוקא - דבעל הבית, אריסא עביד בי יאורי.	ואמר רב יוסף:													◇
כשם שחולקין בין כך חולקין בזמורות ובקנים.														■
קנים מאי עבידתייהו?														⋈

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- הנקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פיסקה קודמת- story- מעשה- O</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה- !</p>
מקרא-key:	

בבא מציעא-המקבל שדה מחברו		Talmud Navigator																								
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ					
קנים המוחלקין, שבהן מעמידין את הגפנים.	אמרי דבי רבי ינאי:																								קנ:	
ושניהם מספקין את הקנים.																										קנ:
למה לי?																										קנ:
מה טעם קאמר מה טעם שניהם חולקין בקנים - משום דשניהם מספקין את הקנים.																										קנ:
המקבל שדה מחבירו והיא בית השלחין או בית האילן, יבש המעין ונקצץ האילן - אינו מנכה לו מן חכורו.																										קנ:
אם אמר לו חכור לי שדה בית השלחין זו או שדה בית האילן זה יבש המעין ונקצץ האילן - מנכה לו מחכורו.																										קנ:
היכי דמי?																										קנ:
אילימא דיבש נהרא רבה																										קנ:
אמאי אינו מנכה לו מן חכורו? נימא ליה: מכת מדינה היא																										קנ:
דיבש נהרא זוטא, דאמר ליה: איבעי לך לאתויי בדוולא.	רב פפא:																									קנ:
הני תרתי מתניתא קמייא משכחת לה בין בחכרונותא בין בקבלנותא, מכאן ואילך, דאיתא בקבלנותא - ליתא בחכרונותא, ודאיתא בחכרונותא - ליתא בקבלנותא.	רב פפא:																									קנ:
אם אמר לו חכור לי שדה בית השלחין זה וכו'.																										קנ:
ואמאי? לימא ליה: שמא בעלמא אמרי לך.																										קנ:
האומר לחבירו בית כור עפר אני מוכר לך, אף על פי שאין בו אלא לתך - הגיעו, שלא מכר לו אלא שמא, והוא דמתקרי בית כור. כרמא אני מוכר לך אף על פי שאין בו גפנים - הגיעו, שלא מכר לו אלא שמא, והוא דמתקרי כרמא. פרדס אני מוכר לך אף על פי שאין בו רמונים - הגיעו, שלא מכר לו אלא שמא, והוא דמתקרי פרדסא.	מי לא תניא:																									קנ:
אלמא אמר ליה: שמא בעלמא אמרי לך																										קנ:
הכי נמי נימא ליה: שמא בעלמא אמרי לך																										קנ:
לא קשיא הא דאמר ליה מחכיר לחוכר, הא דאמר ליה חוכר למחכיר. אמר ליה מחכיר לחוכר - שמא בעלמא אמר ליה, אמר ליה חוכר למחכיר - קפידא.	שמואל:																									קנ:
אידי ואידי דאמר ליה מחכיר לחוכר, מדקאמר זה - מכלל דקאי בגוה עסקינן, בית השלחין למה ליה למימר?	רבינא:																									קנ:
דקאמר ליה: בית השלחין כדקיימא השתא.																										קנ:
המקבל שדה מחבירו והובירה - שמין אותה כמה ראויה לעשות, ונותן לו. שכך כותב לו: אם אוביר ולא אעביד אשלם במיטבא.																										קנ:
רבי מאיר היה דורש לשון הדיוט	[רבי מאיר]																									קנ:
אם אוביר ולא אעביד אשלם במיטבא.	דתניא, רבי מאיר:																									קנ:
רבי יהודה היה דורש לשון הדיוט	[רבי יהודה]																									קנ:
אדם מביא קרבן עשיר על אשתו, וכן כל קרבן וקרבן שהיא חייבת, שכך כותב לה אחריות דאית ליה עלי מן קדמת דנא.	דתניא, רבי יהודה:																									קנ:
הלל הזקן היה דורש לשון הדיוט	[הלל]																									קנ:
אנשי אלכסנדריא היו מקדשין את נשותיהם, ובשעת כניסתן לחופה באין אחרים והוטפים אותם מהן, ובקשו חכמים לעשות בניהם ממזרים.	דתניא: [חכמים]																									קנ:
הביאו לי כתובת אמכם.	אמר להן הלל הזקן:																									קנ:
הביאו לו כתובת אמן, ומצא שכתוב בהן לכשתכנסו לחופה הוי לי לאינתו, ולא עשו בניהם ממזרים.																										קנ:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

בבא מציעא-המקבל שדה מחברו		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
רבי יהושע בן קרחה היה דורש לשון הדיוט	[רבי יהושע בן קרחה]											■	קד.		
המלוה את חברו לא ימשכנו יותר מחובו, שכך כותב לו תשלומתא דאית לך עלי כל קבל דיכו.	דתניא, רבי יהושע בן קרחה:											■	◇	קד.	
טעמא - דכתב ליה הכי, הא אי לא כתב ליה הכי - לא קניא?												?	קד.		
משכנו והשיב לו המשכון ומת - שומטו מעל גבי בנין	והא אמר רבי יוחנן:											■	◇	קד.	
אהני כתיבה לגירעון.												!	◇	קד:	
רבי יוסי היה דורש לשון הדיוט	[רבי יוסי]												■	קד:	
מקום שנהגו לעשות כתובה מלוה - גובה מלוה, לכפול - גובה מחצה.	דתניא, רבי יוסי:												■	◇	קד:
נהרבלאי גבו תילתא	[נהרבלאי]											○	קד:		
מרמר מגבי נמי שבחא.	[מרמר]											○	◇	קד:	
לכפול - גובה מחצה	רבינא למרמר: והתניא:											■	◇	קד:	
לא קשיא הא - דקני מיניה, הא - דלא קני מיניה.												!	◇	קד:	
רבינא משבח וכתב לברתיה	[רבינא]											○	קד:		
אמרו ליה: נקני מיניה דמך												○	קד:		
אמר להו: אי מקנא - לא מיכפל, אי מיכפל - לא מיקנא.	[רבינא]											○	קד:		
ההוא גברא דאמר להו: הבו לה ארבע מאה זוזי לברתי בכתובתה.												○	◇	קד:	
ארבע מאה דאינון תמני מאה, או ארבע מאה זוזי דאינון מאתן?	שלה רב אחא בריה דרב אויא לקמיה דרב אשי:											^	קד:		
חזינון, אי אמר הבו לה - ארבע מאה זוזי דאינון תמני מאה, אי אמר כתובו לה - ארבע מאה זוזי דאינון מאתן.	רב אשי:											!	◇	קד:	
חזינון, אי אמר לכתובתה - ארבע מאה זוזי דאינון תמני מאה, ואי אמר בכתובתה - ארבע מאה זוזי דאינון מאתן.	איכא דאמרי, אמר רב אשי:											!	◇	קד:	
ולא היא, לא שנא דאמר לכתובתה ולא שנא דאמר בכתובתה - ארבע מאה זוזי דאינון מאתן, עד דאמר הבו לה סתמא.												■	◇	קד:	
ההוא גברא דקבל ארעא מחבריה, אמר: אי מוברנא לה - יהיבנא לך אלפא זוזי.												○	◇	קד:	
אוביר תילתא.												○	קד:		
דינא הוא דיהיב ליה תלת מאה ותלתין ותלתא ותילתא.	נהרדעי:											■	◇	קד:	
אסמכתא היא. ואסמכתא לא קניא.	רבא:											■	◇	קד:	
ולרבא, מאי שנא מהא דתנן:												?	קד:		
אם אוביר ולא אעביד אשלם במיטבא?	[תנן]											■	◇	קד:	
התם לא קא גוים, הכא כיון דקאמר מילתא יתירתא - גוזמא בעלמא הוא דקגוים.												!	◇	קד:	
ההוא גברא דקביל ארעא לשומשמי, זרעה חיטי עבדא חיטי כשומשמי.												○	◇	קד:	
מנכי ליה כחשא דארעא	סבר רב כהנא למימר:											■	◇	קד:	
אמרי אינשי: כחשא ארעא ולא לכחוש מרה.	רב אשי לרב כהנא:											■	◇	קד:	

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא מציעא-המקבל שדה מחברו		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קד	
ההוא גברא דקביל ארעא לשומשמי, זרעא חיטי, עבדא חיטי טפי מן שומשמי.													◊	קד
יהיב ליה שבחא דביני בני.	סבר רבינא למימר:												◊	קד
אטו הוא אשבח, ארעא לא אשבחה?	רב אחא מדפתי לרבינא:												◊	קד
האי עיסקא, פלגא מלוה ופלגא פקדון. עבוד רבנן מילתא דניחא ליה ללוה, וניחא ליה למלוה. השתא דאמרין פלגא מלוה, אי בעי למשתי ביה שכרא - שפיר דמי.	נהרדעי:												◊	קד
להכי קרו ליה עיסקא, דאמר ליה: כי יהבינא לך - לאיעסוקי ביה, ולא למשתי ביה שכרא.	רבא:												◊	קד
ואם מת - נעשה מטלטלין אצל בנו.	רב אידי בר אבין:												◊	קד
להכי קרו ליה עיסקא, דאם מת - לא יעשה מטלטלין אצל בנו.	רבא:												◊	קד
חדא עיסקא ותרי שטרי - פסידא דמלוה, תרי עיסקי וחד שטרא - פסידא דלוה.	רבא:												◊	קד
האי מאן דקביל עיסקא מן חבריה ופסיד, טרח ומלייה ולא אודיעה, לא מצי אמר ליה: דרי מהיאך פסידא בהדאי - משום דאמר ליה: להכי טרחת למליותיה - כי היכי דלא ליקרו לך מפסיד עיסקי.	ואמר רבא:												◊	קה
הני בי תרי דעבדי עיסקא בהדי הדדי ורווח, ואמר ליה חד לחבריה: תא ליפלוג, אי אמר ליה אידך גרווח טפי - דינא הוא דמעכב.	ואמר רבא:												◊	קה
אי אמר ליה: הב לי פלגא דרווחא, אמר ליה: רווחא לקרנא משתעבד.													◊	קה
ואי אמר ליה: הב לי פלגא רווחא ופלגא קרנא. - אמר ליה: עיסקא להדדי משועבד.													◊	קה
ואי אמר ליה: נפלוג רווחא ונפלוג קרנא, ואי מטי לך פסידא דרינא בהדר. - אמר ליה: לא, מזלא דבי תרי עדיף.													◊	קה
המקבל שדה מחבירו ולא רצה לנכש, ואמר לו: מה איכפת לך? הואיל ואני נותן לך את הכירך. אין שומעין לו, מפני שיכול לומר לו: למחר אתה יוצא ממנה, ומעלת לפני עשבים.													■	קה
אי אמר ליה: לבתר הכי כריבנא לה - אמר ליה: חטי מעלייתא בעינא.													◊	קה
ואי אמר ליה: זביננא לך חטי משוקא. - אמר ליה: חטי דארעאי בעינא.													◊	קה
ואי אמר ליה: מנכישנא לך שיעור מנתוך. - אמר ליה: קא מנסכת שם רע לארעאי.													◊	קה
מפני שמעלת לפני עשבים	והתנן:												⚡	קה
אלא, משום דאמר ליה: בורא דנפל נפל.													!	קה
המקבל שדה מחבירו ולא עשתה, אם יש בה כדי להעמיד כרי - חייב לטפל בה.	[ת"ק]												◊	קה
מאי קצבה בכרי? אלא, אם יש בה כדי נפילה.	רבי יהודה:												◊	קה
המקבל שדה מחבירו ולא עשתה, אם יש בה כדי להעמיד כרי - חייב לטפל בה, שכך כותב לו אבא אוקים ואניר ואזרע ואחצוד ואעמר ואדוש ואידי ואוקים כריא קדמך, ויתיני אנת ותיטול פלגא, ואנא בעמלי ובנפקות ידי פלגא.	תנו רבנן:												◊	קה
וכמה כדי להעמיד בה כרי?													^	קה
כדי שתעמוד בו הרחת.	רבי יוסי ברבי חנינא:												!	קה
רחת היוצא מהאי גיסא להאי גיסא מאי?	איבעיא להו:												^	קה
כל שאין כונס שלו רואה פני החמה.	תא שמע, אמר רבי אבהו: לדידי מפרשא לי מיניה דרבי יוסי ברבי חנינא:												!	קה
שלש סאין	איתמר, לוי												◊	קה
סאתים.	דבי רבי ינאי:												◊	קה

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- ! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

בבא מציעא-המקבל שדה מחברו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
סאתים שאמרו - חוץ מן ההוצאה.	ריש לקיש:											◊	קה.
פריצי זיתים וענבים, בית שמאי מטמאין	תנן התם: [בית שמאי]	◊											קה.
מטהרין	בית הלל:	◊											קה.
מאי פריצי זיתים?		^											קה.
רשעי זיתים.	רב הונא:	!											קה.
ומאי קראה (דניאל י"א) - ובני פריצי עמך ינשאו להעמיד חזון ונכשלו.	רב יוסף:	■											קה.
מהכא (יחזקאל י"ח) והוליד בן פריץ שפך דם.	רב נחמן בר יצחק:	■											קה.
וכמה פריצי זיתים?		^											קה.
ארבעת קבין לקורה	רבי אלעזר	!											קה.
סאתים לקורה.	דבי רבי ינאי:	!											קה.
ולא פליגי, הא באתרא דמעילי כורא באוללא, הא באתרא דמעילי תלתא כורין באוללא.		■											קה.
עלו באילן שכוחו רע ובסוכה שכוחה רע - טמא.	תנו רבנן:												קה:
היכי דמי אילן שכוחו רע?		^											קה:
כל שאין בעיקרו לחוק רובע.	דבי רבי ינאי:	!											קה:
היכי דמי סוכה שכוחה רע?		^											קה:
כל שנחבאת בחזיונה.	ריש לקיש:	!											קה:
המהלך בבית הפרס על גבי אבנים שיכול להסיט, על האדם ועל הבהמה שכוחו רע - טמא.	תנן התם:												קה:
היכי דמי אדם שכוחו רע?		^											קה:
כל שרוכבו וארכבותיו נוקשות.	ריש לקיש:	!											קה:
היכי דמי בהמה שכוחה רע?		^											קה:
כל שרוכבה מטילה גללים.	דבי רבי ינאי:	!											קה:
לתפלה ולתפילין - ארבעה קבין.	אמרי דבי ינאי:												קה:
לתפלה מאי היא?		^											קה:
הנושא משאוי על כתיפו והגיע זמן תפלה, פחות מארבעה קבין - מפשילין לאחוריו ומתפלל, ארבעה קבין - מניח על גבי קרקע ומתפלל.	דתניא:	!											קה:
לתפילין מאי היא?		^											קה:
היה נושא משאוי על ראשו ותפילין בראשו, אם היו תפילין רוצות - אסור, ואם לאו - מותר. באיזו משאוי - אמרו - במשאוי של ארבעת קבין.	דתניא:	!											קה:
המוציא זבל על ראשו ותפילין בראשו - הרי זה לא יסלקם לצדדין, ולא יקשרם במתניו - מפני שהוא נוהג בהן מנהג בזיון. אבל קושרם על זרועו במקום תפילין.	תני רבי חייא:												קה:
אפילו מטפחת שלהן אסור להניח על הראש שיש בו תפילין.	משום דבי שילא:												קה:
וכמה?		^											קה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- < מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה O	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
central point for summary and review- insertion of an earlier segment-	
מקרא-key:	

בבא מציעא-המקבל שדה מחברו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קנה
אפילו רבעא דרבעא דפומבדיתא.	אביי:												קנה
מאי קצבה בכרי אלא אם יש בו כדי נפילה.	רבי יהודה:												קנה
וכמה כדי נפילה?													קנה
ארבעה סאין לכור	רבי אמי אמר רבי יוחנן:												קנה
שמונת סאין לכור.	רבי אמי דיליה:												קנה
אסברה לך בשני דרבי יוחנן הוה שמינא ארעא, בשני דרבי אמי הוה כחישא ארעא.	ההוא סבא לרב חמא בריה דרבה בר אבוה:												קנה
הרוח שפיוזה את העומרין, אומדים אותה כמה לקט ראויה לעשות, ונותן לעניים.	תנן התם: [ת"ק]												קנה
נותן לעניים כדי נפילה.	רבן שמעון בן גמליאל												קנה
וכמה כדי נפילה?													קנה
ארבעת קבין לכור.	כי אתא רב דימי אמר רבי אלעזר, ואיתימא רבי יוחנן:												קנה
לכור זרע או לכור תבואה? למפולת יד או למפולת שוורים?	בעי רבי ירמיה:												קנה
ארבעת קבין לכור זרע.	תא שמע, דכי אתי רבין אמר רבי אבוה אמר רבי אלעזר, ואמרי לה אמר רבי יוחנן:												קנה
ועדיין תבעי לך: למפולת יד או למפולת שוורים?													קנה
תיקו.													קנה
המקבל שדה מחבירו ואכלה חגב או נשדפה, אם מכת מדינה היא - מנכה לו מן חכורו, אם אינה מכת מדינה - אין מנכה לו מן חכורו.	[ת"ק]												קנה
אם קיבלה הימנו במעות - בין כך ובין כך אינו מנכה לו מחכורו.	רבי יהודה:												קנה
היכי דמי מכת מדינה?													קנה
כגון דאישדוף רובא דבאגא.	רב יהודה:												קנה
כגון שנשדפו ארבע שדות מארבע רוחותיה.	עולא:												קנה
נשדף תלם אחד על פני כולה, מאי? נשתייר תלם אחד על פני כולה, מהו? אפסיקא בירא, מאי? אפסתא מאי? זרע אחר מאי? חיטי לגבי שעורים כורע אחר דמי או לא? כל העולם כולו בשדפון ושלו בירקון, אי נמי כל העולם כולו בירקון ושלו בשדפון, מאי?	עולא: בעו במערבא:												קנה
תיקו.													קנה
אמר ליה זרעה חיטי, ואזל הוא זרעה שערי ואשתדוף רובא דבאגא, ואשתדוף נמי הנך שערי דיליה, מאי? מי אמרינן, דאמר ליה: אילו זרעתה חיטי הוה נמי משתדפא, או דלמא מצי אמר ליה: אילו זרעתה חיטי הוה מקיים בי (איוב כ"ב) ותגור אמר ויקם לך.													קנה
מסתברא דאמר ליה: אי זרעתה חיטי - הוה מקיים בי ותגור אמר ויקם לך ועל דרכיך נגה אור.													קנה
נשדפו כל שדותיו של מחכיר, ואשתדוף נמי הא בהדיהו, ולא אשתדוף רובא דבאגא, מאי? מי אמרינן: כיון דלא אשתדוף רובא דבאגא - לא מנכי ליה, או דלמא: כיון דאשתדוף כולהו ארעתיה, מצי אמר ליה: האי משום לתך דידך הוא, דהא משתדפו כל שדותיך.													קנה
מסתברא דאמר ליה: אי משום לתאי דידי - הוה משתייר לי פורתא, כדכתיב (ירמיהו כב) כי נשארנו מעט מהרבה.													קנה

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ◌ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא מציעא-המקבל שדה מחברו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
נשתדפו כל שדותיו של חוכר, ואשתדוף רובא דבאגא, ואשתדוף נמי הא בהדיהו, מאי? מי אמרינן: כיון דאשתדוף רובא דבאגא - מנכי ליה, או דלמא: כיון דאשתדוף כולהו ארעתיא מצי אמר ליה: משום לתך דידך הוא, דהא משתדפו כל שדותיך.												קו.
מסתברא דאמר ליה: משום לתאך הוא.												קו.
אמאי? הכא נמי נימא ליה: אי משום לתאי דידי הוא - הוה משירי לי פורתא, דהוה מקיים בי (ירמיהו מ"ב) כי נשארנו מעט מהרבה.												קו.
משום דאמר ליה: אי הוה חזית לאישתיורי לך מידי, הוה משתייר לך מדנפשך.												קו.
היתה שנת שדפון וירקון, או שביעית, או שהיו שנים כשני אליהו - אינו עולה לו מן המנין.	מיתיבי:											קו.
קתני שדפון וירקון דומיא דשנים כשני אליהו, מה שני אליהו - דלא הוי תבואה כלל, אף הכא נמי - דלא הוי תבואה כלל. אבל דאיכא תבואה - סלקא ליה, ולא קאמרינן מכת מדינה היא.												קו.
שאני התם, דאמר קרא (ויקרא כה) במספר שני תבואת ימכר לך - שנים שיש בהן תבואה בעולם.	רב נחמן בר יצחק:											קו.
אלא מעתה שביעית תעלה לו מן המנין, דהא איכא תבואה בחוצה לארץ.	רב אשי לרב כהנא:											קו.
שביעית אפקעתא דמלכא היא.	אמר ליה: [רב כהנא]											קו.
אלא מעתה שביעית לא תעלה לו מן הגירוע.	מר זוטרא בריה דרב מרי לרבינא:											קו.
נותן סלע ופונדיון לשנה.	אלמה תנן:											קו.
שאני התם, דחזיא למישטחא בה פירי.	אמר ליה: [רבינא]											קו.
לא שנו אלא שזרעה וצמחה ואכלה חגב, אבל לא זרעה כלל - לא. דאמר ליה: אילו זרעתה הוה מקיים בי (תהלים ל"ז) לא יבשו בעת רעה ובימי רעבון ישבעו.	שמואל:											קו.
רועה שהיה רועה והניח עדרו ובא לעיר, ובא זאב וטרף, ובא ארי ודרס - אין אומרים: אילו היה שם היה מציל, אלא אומדין אותו אם יכול להציל - חייב, ואם לאו - פטור.	מתיב רב ששת:											קו.
ואמאי? נימא ליה: אי הוית התם - הוה מקיים בי (שמואל א' י"ז) גם את הארי גם (את) הדוב הכה עבדך.												קו.
משום דאמר ליה: אי הוית חזית לאיתרושי לך ניסא - הוה איתרושי לך ניסא כרבי חנינא בן דוסא, דמתין עיזי דובי בקרנייהו.												קו.
ונימא ליה: נהי דלניסא רבה לא הוה חזינא, לניסא זוטא חזינא.												קו.
קשיא.												קו:
פעם ראשונה ושניה - זורעה, ושלישית אינו זורעה.	תני חדא:											קו:
שלישית - זורעה, רביעית - אינו זורעה.	ותניא אידך:											קו:
לא קשיא הא - כרבי, הא כרבן שמעון בן גמליאל.												קו:
הא כרבי, דאמר: בתרי זימני הוי חזקה.	[רבי]											קו:
הא כרבן שמעון בן גמליאל, דאמר: בתלת זימני הוי חזקה.	[רבן שמעון בן גמליאל]											קו:
לא שנו אלא שזרעה וצמחה ואכלה חגב, אבל זרעה ולא צמחה - מצי אמר ליה בעל הקרקע: כל ימי זרע זרעא לה ואזיל.	ריש לקיש:											קו:
ועד אימת?												קו:
עד דאתו אריסי מדברא וקיימא כימא ארישיהו.	רב פפא:											קו:
חצי תשרי, מרחשון וחצי כסליו - זרע, חצי כסליו, טבת וחצי שבט - חורף, חצי שבט, אדר וחצי ניסן - קור, חצי ניסן, אייר וחצי סיון - קציר, חצי סיון, תמוז וחצי אב - קיץ, חצי אב, אלול וחצי תשרי - חום.	מיתיבי רשב"ג: משום ר"מ וכן היה רבי שמעון בן מנסיא אומר כדבריו:											קו:
רבי יהודה מונה מתשרי.	רבי יהודה:											קו:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-המקבל שדה מחברו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
רבי שמעון מונה ממרחשון.	רבי שמעון:	◇	‡									
מאן מיקל בכולהו - רבי שמעון, וכולי האי לא קאמר			‡									
לא קשיא הא - דקבלה מיניה בחרפי, הא - דקבלה מיניה באפלי.			!									
אם קבלה ממנו במעות.	רבי יהודה:											■
ההוא גברא דקביל ארעא למיזרעה בהו תומי אגודא דנהר מלכא סבא בזווי. איסתכר נהר מלכא סבא. אתא לקמיה דרבא												○ ◇
נהר מלכא סבא לא עביד דמיסכר, מכת מדינה היא, זיל נכי ליה.	אמר ליה: [רבא]											■ ◇
אם קבלה הימנו במעות - בין כך ובין כך אינו מנכה לו מן חכורו	רבנו לרבא, הא אנן תנן: רבי יהודה:											‡ ◇
לית דחש לה לדרבי יהודה.	אמר להו: [רבא]											! ◇
המקבל שדה מחבירו בעשרה כור חטים לשנה ולקתה - נתן לו מתוכה.												■
היו חטיה יפות, לא יאמר לו הריני לוקח מן השוק, אלא נתן לו מתוכה.												■
ההוא גברא דקביל ארעא לאספסתא בכורי דשערי, עבדא אספסתא, וחרשה וזרעה שערי, ולקו הני שערי.												○ ◇
כי האי גונא מאי? כי לקתה נתן לו מתוכה דמי, או לא?	שלחה רב חביבא מסורא דפרת לקמיה דרבינא:											^
מי דמי? התם - לא עבדא ארעא שליחותא דמרה, הכא - עבדא ארעא שליחותא דמרה.	אמר ליה: [רבינא]											! ◇
ההוא גברא דקבל פרדס מחבריה בעשר דני חמרא, תקיף ההוא חמרא.												○
היינו מתניתין לקתה נתן לו מתוכה.	סבר רב כהנא למימר:											■ ◇
מי דמי? התם - לא עבדא ארעא שליחותא, הכא - עבדא ארעא שליחותא.	אמר ליה רב אשי:											‡ ◇
בעינבי דכדום, ובשדה שלקתה בעומריה.	ומודה רב אשי:											■ ◇
המקבל שדה מחבירו לזרעה שעורים - לא יזרעה חטים, חטים - יזרעה שעורים	[ת"ק]											◆ ■
אוסר.	רבן שמעון בן גמליאל											◆ ■
תבואה - לא יזרעה קטנית, קטנית - יזרעה תבואה	[ת"ק]											◆ ■
אוסר.	רבן שמעון בן גמליאל											◆ ■
מאי טעמא דרבן שמעון בן גמליאל - דכתיב (צפניה ג') שארית ישראל לא יעשו עולה ולא ידברו כזב ולא ימצא בפייהם לשון תרמית.	רב חסדא:											■ ◇
מגבת פורים - לפורים, ואין מדקדיקין בדבר. ואין העני רשאי ליקח מהן רצועה לסנדלו, אלא אם כן התנה במעמד אנשי העיר, דברי רבי יעקב שאמר משום רבי מאיר.	מיתיבי: [רבי יעקב שאמר משום רבי מאיר]											◆ ■ ‡ ◇
מיקל.	רבן שמעון בן גמליאל:											◆ ‡ ◇
טעמא דרבן שמעון כדמר	אביי:											!
האי מאן דניחא ליה דתתבור ארעיה - ליזרעה שתא חטי ושתא שערי, שתא שתי ושתא ערב. ולא אמרן אלא דלא כריב ותני, אבל כריב ותני - לית לן בה.	דאמר מר:											■ ! ◇
תבואה לא יזרעה קטנית וכו'.												■
תבואה יזרעה קטנית.	מתני ליה רב יהודה לרביין:											■ ◇
תבואה לא יזרעה קטנית	אמר ליה: [רביין] והא אנן תנן:											■ ‡

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

בבא מציעא-המקבל שדה מחברו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא קשיא הא - לן והא - להו.	אמר ליה: [רב יהודה]											קז.
רבין אחי, הני תחלי דבי כתנא אין בהן משום גזל, עומדות על גבולין - יש בהן משום גזל. ואם הוקשו לזרע, אפילו דבי כתנא נמי - יש בהם משום גזל. מאי טעמא - מאי דאפסיד אפסיד.	רב יהודה לרבין בר רב נחמן:											קז.
רבין אחי, הני דילי - דילך, ודילך - דילי. נהוג בני מצרא, אילן הנוטה לכאן - לכאן, והנוטה לכאן - לכאן.	רב יהודה לרבין בר רב נחמן:											קז.
אילן העומד על המיצר. אמר רב: הנוטה לכאן - לכאן, והנוטה לכאן - לכאן	דאיתמר: [רב]											קז.
חולקין.	שמואל:											קז.
אילן העומד על המיצר - יחלוקו.	מיתבי:											קז.
תיובתא דרב												קז.
במלא כל המיצר כולו.	תרגמא שמואל אליבא דרב:											קז.
אי הכי, מאי למימרא?												קז.
לא צריכא דתלי טוניה לחד גיסא.												קז.
ואכתי, מאי למימרא?												קז.
מהו דתימא, דאמר ליה: פלוג הכי, קא משמע לן דאמר ליה: מאי חזית דפלגת הכי - פלוג הכי.												קז.
רבין אחי, לא תזבין ארעא דסמיכא למתא	רב יהודה לרבין בר רב נחמן:											קז.
אסור לו לאדם שיעמוד על שדה חבירו בשעה שעומדת בקמותיה.	דאמר רבי אבהו אמר רב הונא אמר רב:											קז.
איני?												קז.
והא אשכחינהו רבי אבא לתלמידיה דרב, אמר להו: מאי אמר רב בהני קראי (דברים כ"ח) ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה. ברוך אתה בבאך וברוך אתה בצאתך?	[רבי אבא לתלמידיה דרב]											קז.
ברוך אתה בעיר - שיהא ביתך סמוך לבית הכנסת, ברוך אתה בשדה - שיהו נכסין קרובים לעיר, ברוך אתה בבאך - שלא תמצא אשתך ספק נדה בשעת ביאתך מן הדרך, ברוך אתה בצאתך - שיהו צאצאי מעריך כמותך.	ואמרו ליה, הכי אמר רב:											קז.
ברוך אתה בעיר - שיהא בית הכסא סמוך לשולחנך, אבל בית הכנסת לא.	ואמר להו: [רבי אבא] רבי יוחנן לא אמר הכי, אלא:											קז.
ורבי יוחנן לטעמיה												קז.
שכר פסיעות יש.	דאמר: [רבי יוחנן]											קז.
ברוך אתה בשדה - שיהו נכסין משולשין: שליש בתבואה, שליש בזיתים ושליש בגפנים. ברוך אתה בבאך וברוך אתה בצאתך - שתהא יציאתך מן העולם כביאתך לעולם מה ביאתך לעולם בלא חטא - אף יציאתך מן העולם בלא חטא.												קז.
לא קשיא הא - דמהדר ליה שורא ורתקא, הא - דלא מהדר ליה שורא ורתקא.												קז:
(דברים ז') והסיר ה' ממך כל חלי, אמר רב: זו עין.	[רב]											קז:
רב לטעמיה												קז:
דרב סליק לבי קברי, עבד מאי דעבד. אמר: תשעין ותשעה בעין רעה, ואחד בדרך ארץ.	[רב]											קז:
זה הרוח.	שמואל:											קז:
שמואל לטעמיה												קז:
הכל ברוח.	דאמר שמואל:											קז:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

בבא מציעא-המקבל שדה מחברו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ולשמואל, הא איכא הרוגי מלכות												ז	קז:
הנך נמי, אי לאו זיקא - עבדי להו סמא וחי.												!	קז:
זו צינה	רבי חנינא:											◆ ■	קז:
הכל בידי שמים חוץ מצנים פחים, שנאמר (משלי כ"ב) צנים פחים בדרך עקש שומר נפשו ירחק מהם.	דאמר רבי חנינא:											■ ■	קז:
זו צואה	רבי יוסי בר חנינא:											◆ ■	קז:
צואת החוטם וצואת האוזן - רובן קשה ומיעוטן יפה.	דאמר רב:											■ ■	קז:
זו מרה.	רבי אלעזר:											◆ ■	קז:
מחלה - זו מרה, ולמה נקרא שמה מחלה - שהיא מחלה כל גופו של אדם. דבר אחר: מחלה ששמונים ושלושה חלאים תלוין במרה, וכולן - פת שחרית במלה וקיתון של מים מבטלתן.	תניא נמי הכי:											■	קז:
שלשה עשר דברים נאמרו בפת שחרית: מצלת מן החמה, ומן הצנה, ומן הזיקין, ומן המזיקין, ומחכימת פתי, וזוכה בדיון, ללמוד תורה וללמד, ודבריו נשמעין, ותלמודו מתקיים בידו, ואין בשרו מעלה הבל, ונוקק לאשתו, ואינו מתאוה לאשה אחרת, והורגת כינה שבכני מעים, ויש אומרים: אף מוציא את הקנאה ומכניס את האהבה.	תנו רבנן:											■	קז:
מנא הא מילתא דאמרי אינשי שיתין רהיטי רהוט ולא מטו לגברא דמצפרא כרך, ואמרו רבנן: השכם ואכול, בקיץ מפני החמה, ובחורף מפני הצינה.	רבה לרבא בר מרי:											^	קז:
דכתיב (ישעיהו מ"ט) לא ירעבו ולא יצמאו ולא יכם שרב ושמש - לא יכם שרב ושמש - כיון דלא ירעבו ולא יצמאו.	אמר ליה: [רבא בר מרי]											!	קז:
את אמרת לי מהתם, ואנא אמינא לך מהכא: (שמות כ"ג) ועבדתם את ה' אלהיכם וברך את לחמך ואת מימך. ועבדתם את ה' אלהיכם - זו קריאת שמע ותפלה, וברך את לחמך ואת מימך - זו פת במלה וקיתון של מים, מכאן ואילך - והסרתי מחלה מקרבך.	אמר ליה: [רבה]											■	קז:
לא תזלזל במשחתא, דכל פורתא ופורתא חזי לכורכמא רישקא.	רב יהודה לרב אדא משוחאה:											■	קז:
ארבע אמות דאניגרא - זלזל בהו, דאנהרא - לא תמשחנהו כלל.	רב יהודה לרב אדא משוחאה:											■	קז:
רב יהודה לטעמיה												■	קז:
ארבע אמות - דאניגרא - לבני אניגרא, דאנהרא - דכולי עלמא.	דאמר רב יהודה:											■ ■	קז:
מלא כתפי נגדי בתרי עברי נהרא - קוצו.	מכריז רבי אמי:											■	קז:
רב נתן בר הושעיא קץ שיתסר אמתא, אתו עליה בני משרוניא, דפנוהו.	[רב נתן בר הושעיא]											○	קז:
כרשות הרבים.	הוא סבר: [רב נתן בר הושעיא]											■	קז:
ולא היא, התם בעינן כולי האי, הכא משום אמתוחי אשליהן הוא - כמלא כתפי נגדי סגי.												■	קז:
רבה בר רב הונא הוה ליה ההוא אבא אגודא דנהרא.	[רבה בר רב הונא]											○	קז:
אמרו ליה: ניקוץ מך												○	קז:
קוצו עילאי ותתאי, והדר ניקוץ אנא.	אמר להו: [רבה בר רב הונא]											○	קז:
היכי עביד הכי? והכתיב (צפניה ב') התקושו וקושו												ז	קז:
קשוט עצמך ואחר כך קשוט אחרים	ואמר ריש לקיש:											■ ז	קז:
התם אבא דבי פרזק רופילא הוה, ואמר: אי קייצו - קייצנא, ואי לא קייצו - אמאי איקוץ? דאי ממתחי להו אשלייהו - מסתגי להו, ואי לא - לא מיסתגי להו.												!	קז:
רבה בר רב נחמן הוה קא אויל בארבא, חזא ההוא אבא דקאי אגודא דנהרא. אמר להו: דמאן?	[רבה בר רב נחמן]											^ ○	קח.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא מציעא-המקבל שדה מחברו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אמרו ליה: דרבה בר רב הונא.													קח.
(עזרא ט') ויד השרים והסגנים היתה במעל הזה ראשונה.	אמר: [רבה בר רב נחמן]												קח.
קוצו קוצו	אמר להו: [רבה בר רב נחמן]												קח.
אתא רבה בר רב הונא אשכחיה דקייץ.	[רבה בר רב הונא]												קח.
מאן קצייה - תקוץ ענפיה.	אמר: [רבה בר רב הונא]												קח.
אמרי: כולוה שני דרבה בר רב הונא לא אקיים ליה זרעא לרבה בר רב נחמן.													קח.
הכל לאיגלי גפא, ואפילו מיתמי. אבל רבנן - לא. מאי טעמא - רבנן לא צריכי נטירותא. לכריא דפתיא - ואפילו מרבנן. ולא אמרן אלא דלא נפקא באוכלוזא, אבל לאוכלוזא - לא, דרבנן לאו בני מיפק באוכלוזא ביניהו.	רב יהודה:												קח.
לכריא דנהרא - תתאי מסייעי עילאי, עילאי לא מסייעי תתאי. וחילופא במיא דמיטרא.	רב יהודה:												קח.
חמש גנות המסתפקות מים ממעין אחד, ונתקלקל המעין - כולם מתקנות עם העליונה. נמצאת התחתונה מתקנת עם כולן, ומתקנת לעצמה. וכן חמש חצרות שהיו מקלחות מים לביב אחד ונתקלקל הביב - כולן מתקנות עם התחתונה, נמצאת העליונה מתקנת עם כולן ומתקנת לעצמה.	תניא נמי הכי:												קח.
האי מאן דאחזיק ברקתא דנהרא - חציפא הוי, סלוקי לא מסלקינן ליה. והאידינא דקא כתבי פרסאי קני לך עד מלי צוארי סוסיא מיא - סלוקי נמי מסלקינן ליה.	שמואל:												קח.
האי מאן דאחזיק ביני אחי וביני שותפי - חציפא הוי, סלוקי - לא מסלקינן ליה.	רב יהודה אמר רב:												קח.
נמי מסלקינן, ואי משום דינא דבר מצרא - לא מסלקינן ליה.	רב נחמן:												קח.
אפילו משום דינא דבר מצרא מסלקינן ליה, משום שנאמר (דברים ו') ועשית הישר והטוב בעיני ה'.	נהרדעי:												קח.
אתא אימליך ביה, אמר ליה: איזיל איזבוון? ואמר ליה: זיל זבון, צריך למיקנא מיניה או לא?													קח.
לא צריך למיקנא מיניה	רבינא:												קח.
צריך למיקנא מיניה.	נהרדעי:												קח.
והלכתא: צריך למיקנא מיניה.													קח.
השתא דאמרת צריך למיקנא מיניה, אי לא קנו מיניה - אייקור וזול ברשותיה.													קח.
זבן במאה ושוי מאתן חזינא, אי לכולי עלמא קא מוזילא ומזבין - יהיב ליה מאה ושקיל ליה, ואי לא - יהיב ליה מאתן ושקיל ליה.													קח.
זבן במאתן ושויא מאה, סבור מינה: מצי אמר ליה לתקוני שדרתיך ולא לעוותי.													קח.
מר קשישא בריה דרב חסדא לרב אשי: הכי אמרי נהרדעי משום דרב נחמן:													קח.
זבין ליה גריוא דארעא במיצעא נכסיה, חזינן, אי עדיית היא אי זיבורית היא - זביניה זביני, ואי לא - איערומי קא מערים.													קח.
מתנה לית בה משום דינא דבר מצרא.													קח:
אי כתב ליה אחריות - אית בה משום דינא דבר מצרא.	אמימר:												קח:
מכר כל נכסיו לאחד - לית בה משום דינא דבר מצרא.													קח:
לבעלים הראשונים - לית בה משום דינא דבר מצרא.													קח:
זבן מנכרי וזבין לנכרי - לית בה משום דינא דבר מצרא.													קח:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-המקבל שדה מחברו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
זבן מנכרי - דאמר ליה: ארי אברחי לך ממצרא													קח:
זבין לנכרי - נכרי ודאי לאו בר ועשית הישר והטוב הוא.													קח:
שמותי ודאי משמתינן ליה, עד דמקבל עליה כל אונסי דאתי ליה מחמתיה.													קח:
משכנתא לית בה משום דינא דבר מצרא													קח:
מאי משכנתא - דשכונה גביה. מאי נפקא מינה - לדינא דבר מצרא.	דאמר רב אשי: אמרו לי סבי דמתא מחסיא:												קח:
למכור ברחוק ולגאול בקרוב, ברע ולגאול ביפה - לית בה משום דינא דבר מצרא.													קח:
לכרנא ולמזוני ולקבורה - לית בה משום דינא דבר מצרא.													קח:
לכרנא, למזוני ולקבורה מזבנינן בלא אכרזתא.	דאמרי נהרדעא:												קח:
לאשה וליתמי ולשותפי - לית בה משום דינא דבר מצרא.													קח:
שכיני העיר ושכיני שדה - שכיני העיר קודמין, שכן ותלמיד חכם - תלמיד חכם קודם, קרוב ותלמיד חכם - תלמיד חכם קודם.													קח:
שכן וקרוב מאי?	איבעיא להו:												קח:
(משלי כ"ז) טוב שכן קרוב מאח רחוק.	תא שמע:												קח:
הני זוזי טבי והני זוזי תקולי - לית ביה משום דינא דבר מצרא.													קח:
הני ציירי והני שרי - לית ביה משום דינא דבר מצרא.													קח:
אמר: איזיל ואטרח ואייתי זוזי - לא נטרינן ליה.													קח:
אמר: איזיל אייתי זוזי, הזינן אי גברא דאמיד הוא, דאיזיל ומייתי זוזי - נטרינן ליה. ואי לא - לא נטרינן ליה.													קח:
ארעא דחד ובתי דחד - מרי ארעא מעכב אמרי בתי, מרי בתי לא מעכב אמרי דארעא.													קח:
ארעא דחד ודיקלי דחד - מרי דארעא מצי מעכב אמרי דקלי, מרי דיקלי לא מצי מעכב אמרי דארעא.													קח:
ארעא לבתי וארעא לזרעא - ישוב עדיף, ולית בה משום דינא דבר מצרא.													קח:
אפסיק משוניתא או ריכבא דדיקלא, הזינא: אם יכול להכניס בה אפילו תלם אחד - אית בה משום דינא דבר מצרא, ואי לא - לית בה משום דינא דבר מצרא.													קח:
הני ארבעה בני מצרני, דקדים חד מינייהו וחבין - זביניה זביני, ואי כולהו אתו בהדי הדדי - פלגו לה בקרנזיל.													קח: